

El Taga des de Pardines

14 de desembre de 2021

Integrants: Isabel Alcalde, Esteve Mogas, Josep Pous i Josep Roca.

Distància: 10 Km, **Temps:** 6h **Temps en moviment:** 5h i 15m

Desnivell: 788 m **Temperatura mínima :** 2 graus

Cotxes: Josep Roca

Es veu que això d'anar a trepitjar neu no és del grat de tots els ginesters doncs avui per diferents motius (inclòs el COVID, els cotxes espatllats i les obres endarrerides) només hem estat quatre els ginesters que hem fet cap al Taga.

Ens hem trobat a les 7 del matí a la Carretera del Masnou, davant de l'Hotel Granollers, i hem enfilat per la C-17 parant a fer un cafè al Bar Gusi de Ribes de Fresser i després hem fet camí cap a Pardines. Hem deixat el cotxe a tocar de la ermita de Santa Magdalena de Puigsac.

A 1/4 de 10 començàvem a caminar per la Serra de Cavallera, a 1272 m d'altitud per un camí que mica a mica s'anava emblanquinant i que a mà esquerra ens deixava sentir la remor del Torrent de Burgil . Des de bon principi, mentre preparàvem els bastos, s'ens ha acostat una gossa que no ens ha deixat en tot el camí, anava a davant com aquell que ens volgués indicar els indrets a seguir.

Abans d'arribar a la Portella d'Ogassa hem parat a esmorzar, ja era 1/4 de 12 i el cos ens comença a dir que tenia gana!

Ens hem enfilat, amb una certa dificultat degut a l'acumulació de neu i als trossos obacs que feien que aquesta estès gelada, fins a la Portella d'Ogassa, un pas enmig de la Serra Cavallera i la Serra Conivella que és on està situat el Taga.

Finalment arribem al cim on hi trobem una gran creu que temps ha estat de color groc, en record dels nostres presos i exiliats (ara l'han tornada a pintar blanca). Des del cim, podem observar en direcció NO les muntanyes que formen l'Olla de Núria, com per exemple el Puigmal i les bones vistes que tenim cap a l'oest on veiem el Pedraforca i cap al sud la muntanya de Montserrat, la Mola, el Montcau i el Tividavo. Totes les valls són plenes de boira i el mar (que intuïm) també. A 3/4 d'l comencem a baixar per mateix lloc on hem pujat doncs veiem que el lloc per on volíem tornar està poc fressat i pensem que tindrà molta acumulació de neu. Per baixar ens calcem els grampons i les raquetes, doncs la baixada és força pronunciada i alguns llocs són gelats. Baixem seguit el torrent de Vilaró, i un cop el deixem arribem als abeuradors pel bestiar,

i des d'aquest punt el camí es fa més senzill de baixar. Per arribar al punt d'inici només ens caldrà seguir el sender principal fins a l'ermita de Puigsac. La gosseta que ens seguit també de tornada s'ha quedat a la masia que hi ha a tocar de l'ermita. Tots hem fet la mateixa reflexió, ella si que és feliç al lloc on l'hi ha tocat viure !

Hem acordat que la propera sortida la farem al **Puig de l'Àliga a Roses**, sortirem a les 7 del matí i ens trobarem al pàrquing del Bon Preu Esclat de Vilanova del Vallès.

Fotografies: Esteva Mogas i Pep Pous
Text : Isabel Alcalde

